REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Beskattningsår: fråga om skogslikvid varit tillgänglig för lyftning.

Besvär av hemmansägaren V. angående inkomsttaxering år 1952. — V. hade enligt kontrakt den 15/11 1951 upplåtit avverkningsrätt till skog för 61.830 kr., därav 26.830 kr. skulle förfalla till betalning senast den 20/11 1951 och resten "efter säljarens anfordran". Beloppet 26.830 kr. betalades under 1951 och av resten erlades 20.000 kr. under 1952 och 15.000 kr. under 1953. PN ansåg att hela likviden 61.830 kr. varit tillgänglig för lyftning under 1951 och upptog därför hela beloppet till beskattning, trots att V. åberopat intyg av köparen att parterna varit fullkomligt överens om att ingen ytterligare likvid skulle erläggas under 1951. TI framhöll att PN ansett rätten till fördelning av skogslikvider på ett visst antal år enligt anvisningspunkt 2 till 41 § KL föreligga endast i sådana fall då betalningsterminerna voro otvetydigt angivna i upplåtelsehandlingen. KR: ej ändring. RR förklarade att endast beloppet 26.830 kr. bort beskattas vid 1952 års taxering, enär det vid upplåtelsen av avverkningsrätten avsetts att V. icke skulle äga under 1951 uppbära mer än 26.830 kr. samt vid sådant förhållande det återstående beloppet icke kunde anses ha varit tillgängligt för lyftning under år 1951. (RR:s utslag den 9/10 1957.)

Värdeminskning å byggnader och inventarier (annan fastighet).

Besvär av Aktiebolaget Vi 3 angående inkomsttaxering år 1952. — Bolaget som ägde en hyresfastighet med taxerat byggnadsvärde av 575.000 kr. yrkade avdrag för värdeminskning å inventarier med 5 % av 42.500 kr. och å byggnader med 0,6 % av resterande del av byggnadsvärdet 532.500 kr. Sedan PN funnit att av inventarievärdet endast 1.455 kr. var oavskrivet medgav PN avdrag för värdeminskning å inventarier med 5 % av 1.455 kr. men oförändrat avdrag för värdeminskning å byggnader, d. v. s. 0,6 % av 532.500 kr. KR: ej ändring. RR höjde avdraget för värdeminskning av byggnader till 0,6 % av 573.545 kr. (575.000 —1.455). (RR:s utslag den 16/10 1957; en ledamot ville fastställa KR:s utslag.)

Anm.: Utgången synes innebära, att ett avdrag med 0,6 % å hela det taxerade byggnadsvärdet betraktas såsom ett minimum som fastighetsägaren får räkna sig tillgodo oberoende av inventariernas skattemässiga restvärde. Man kan också säga att den extra inventarieavskrivningen i realiteten beräknats efter 4,4 % i stället för 5 %.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

Annan fastighet: avdrag för ersättningsanskaffning eller löpande värdeminskningsavdrag?

Besvär av TI angående dödsboets efter ingenjören Z. inkomsttaxering år 1950. — Z. var ägare till en hyresfastighet med taxeringsvärde av 3 milj. kr., därav 2.180.000 kr. byggnadsvärde och 620.000 kr. markvärde. Z. yrkade vid taxeringen avdrag för värdeminskning av byggnad med 13.080 kr., motsvarande 0,6 % av byggnadsvärdet, samt för reparation och underhåll av samma fastighet med 86.500 kr. I sistnämnda belopp ingick 19.500 kr. avseende kostnad för utbyte av fyra värmepannor (5.000 kr. hänfördes till s. k. grundförbättring), 6.500 kr. kostnad för utbyte av ångcentral (11.500 kr. grundförbättring) samt 31.080 kr. kostnad för utbyte av oljeeldningsanläggning. Z. uppgav att de gamla värmepannorna varit fullständigt utslitna. Ångcentralen som använts för en tvättinrättning för ett i fastigheten inrymt hotell hade varit förbrukad och Z. hade erhållit föreläggande av ångpanneföreningen att installera en ny central. Den nya centralen var större än den gamla. Merkostnaden 11.500 kr. hade ej avdragits. — PN vägrade avdrag för de berörda reparationskostnaderna men medgav i stället avdrag för värdeminskning med 5 % av anskaffningskostnaden för de nya värmepannorna och den nya ångcentralen, 42.500 kr. samt med 10 % av kostnaden för oljeeldningsanläggningen, 31.080 kr. Avdraget för värdeminskning av byggnad reducerades till 12.638 kr. eller 0,6 % av 2.180.000 — (42.500 kr. + 31.080 kr.). Dödsboet, som framhöll, att Z. icke tidigare tillgodogjort sig något särskilt värdeminskningsavdrag å de tre nu ifrågavarande anläggningarna. KR nedsatte taxeringarna, enär enligt en av dödsboet lämnad, i målet obestridd uppgift den avlidne icke tidigare erhållit särskilda avdrag för värdeminskning av ifrågavarande under beskattningsåret utbytta tillgångar samt dödsboet vid sådant förhållande måste anses berättigat att vid taxeringarna åtnjuta avdrag för utbyteskostnaden med därutinnan fordrade, av TI utan erinran lämnade belopp, men däremot icke att erhålla särskilt avdrag för värdeminskning å samma tillgångar. — Hos RR yrkade TI fastställelse av PN:s beslut. Ifrågavarande inventarier i bostadsfastighet är icke hänförliga till sådana fasta maskiner och andra inventarier, för vilka särskilt maskinvärde skall redovisas. Inventarierna är icke av den art att anskaffningskostnaden bör få avdragas på en gång utan avdrag kan endast få åtnjutas i form av årliga värdeminskningsavdrag. Inte heller torde den skattskyldige vara berättigad att åtnjuta avdraget i form av ett utrangeringsavdrag å de förbrukade inventarierna. — Dödsboet invände bl. a., att gällande praxis lämnat den skattskyldige valrätt mellan att erhålla särskilda värdeminskningsavdrag eller fullt avdrag vid ersättningsanskaffning. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/9 1957.)

Anm.: Jämför RR:s utslag den 31/1 1957 ang. disponenten G., Skattenytt 1957 s. 190. I nämnda fall hade särskilt värdeminskningsavdrag åtnjutits för den utrangerade värmepannan, varför avdrag för utbyteskostnaden för den nya anläggningen inte kunde komma ifråga i annan form än genom årliga värdeminskningsavdrag å den nya värmeanläggningen.

Fastighet: vilken förvärvskälla?

Besvär av R. Sparbank angående inkomsttaxering år 1949. — Sparbanken,

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

som bedrev sin verksamhet i en fastighet, hade under 1944 förvärvat ytterligare en fastighet i samma stad, till vilken banken efter om- eller nybyggnad skulle överflytta sin rörelse. På grund av stadsplanefrågor och byggnadsreglering hade denna fastighet dock ännu inte kunnat tas i anspråk för det avsedda ändamålet. Fastigheten hade i stället använts till uthyrning. Sparbanken ansåg, att fastigheten likväl finge anses ingå i rörelsen, och yrkade vid taxeringen för kommunal inkomstskatt avdrag för hela det på denna fastighet belöpande procentavdraget i förvärvskällan rörelse. PN medgav avdraget under förvärvskällan annan fastighet, vilket innebar att det inte kunde helt utnyttjas. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 28/8 1957.)

Felaktighet i bokföring som vid rörelses försäljning lett till en formellt framtagen dold reserv har ansetts ej böra föranleda beskattning.

Besvär av köpmannen W. angående inkomsttaxering år 1951. — W., som den 1/6 1943 köpt en rörelse, hade i den ingående balansräkningen för nämnda år tagit upp anskaffningsvärdet å det övertagna varulagret till ett 5.075 kr. för lågt belopp. Först sedan W. den 31/12 1950 försålt rörelsen hade han rättat till detta genom att i bokslutet per sistnämnda dag debitera varukontot sagda belopp och göra motsvarande kreditering å kapitalkontot med samma belopp. PN vägrade vid 1951 års taxering avdrag för beloppet 5.075 kr. KR: ej ändring. RR medgav emellertid det yrkade avdraget, enär sistnämnda bokföringsåtgärd innebure ett tillrättaläggande av en tidigare vidtagen felaktig sådan, samt vad i målet förekommit icke grundade anledning att vid förevarande taxering frångå de sålunda korrigerade räkenskaperna. (RR:s utslag den 8/10 1957; två ledamöter ville dock vägra avdrag.)

Personalkostnad? Jubileumsskrift. Gäldräntor och förvaltningskostnader belöpande å aktier i andra bolag.

Besvär av Skandinaviska Jute-Spinneri & Väveri AB angående inkomsttaxering åren 1949—52. — Vid 1950 års taxering vägrades bolaget ett med 1.500 kr. yrkat avdrag för bidrag till Oskarströms lokalkommitté av Första majblommans riksförbund. Bolaget hade uppgivit, att 20 barn till anställda hade varit på kommitténs barnkoloni och att den verkliga kostnaden för barnens vård var högre än bolagets bidrag och att kostnaden skulle varit än högre om bolaget självt ordnat med samma vård åt barnen. — Däremot erhöll bolaget vid 1951 års taxering avdrag med 37.443 kr. för kostnader för en jubileumsskrift vid bolagets 60-årsjubileum. Bolaget hade framhållit bl. a., att minnesskriften finge anses vara en mycket god reklam för bolaget. Under 1949 hade bolaget inköpt aktier i ett dotterbolag för c:a 3 milj. kr. och under 1951 hade aktier inköpts i ett dotterbolag för c:a 65.000 kr. Under 1949 och 1950 hade bolaget upptagit två lån hos dotterbolaget å tillhopa 600.000 kr., vilka lån återbetalats under loppet av 1950. Vidare hade bolaget under 1951 från dotterbolaget erhållit två lån å tillhopa 350.000 kr., vilka återbetalats samma år. Bolaget hade erlagt ränta å lånen med 11.341 kr. under 1950 och med 1.738 kr. under 1951. Bolaget hävdade att låneräntorna inte kunde hänföras till aktierna, enär bolagets likvida medel vid tiden för aktieköpen avsevärt överstigit

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

köpeskillingarna. — Bolaget vägrades avdrag för den ränta som erlagts under 1950 men erhöll avdrag för den under 1951 utgivna räntan. Vidare ansågs ett belopp av bolagets förvaltningskostnader under vart och ett av åren 1949—51 belöpa på aktierna och bolaget vägrades därför avdrag, trots bolagets invändning, att endast en arbetstimme per år åtgått till förvaltning av aktierna. (RR:s utslag den 24/9 1957.)

Substansminskning å kalkbrott.

Besvär av Ö. Kalkbruks Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1950. — Bolaget, som alltsedan 1920-talet utarrenderat kalkbruksdriften till ett systerbolag, yrkade avdrag för substansminskning med 2.700 kr., motsvarande 3 öre för hektoliter kalk och motsvarande vad bolaget erhållit från systerbolaget för levererad kalk. Bolaget uppgav anskaffningsvärdet å fyndigheten till 23.000 kr. Med nuvarande brytning borde detta värde få avdragas under de närmaste 8—10 åren PN och KR vägrade avdrag. RR förklarade, att bolaget såsom ägare av ifrågavarande kalkfyndighet måste anses berättigat till avdrag för den värdeminskning, som fyndigheten undergått genom brytning under beskattningsåret, samt att denna värdeminskning i brist på närmare utredning finge uppskattas till åtminstone 1.150 kr., motsvarande fem procent av fyndighetens uppgivna anskaffningsvärde. (RR:s utslag den 1/10 1957.)

Fråga om avdrag för periodiskt understöd m. m. i samband med överlåtelse på grund av upplösning av handelsbolag.

Besvär av fabrikören H. angående inkomsttaxering år 1950. — Allmän domstol hade fastställt, att H. och fabrikören W. slutit bolagsavtal med varandra och förordnade samtidigt "jämlikt parternas åsämjande" att bolaget skulle likvideras, då utslaget vunnit laga kraft (vilket skedde 1948). Enligt ett avtal mellan H. och W. skulle W. den 24/3 1949 utträda ur bolaget och överlåta till H. "alla bolagets tillgångar av vad slag det vara må", varjämte H. skulle med "friskrivande av W. ansvara för all bolagets gäld". W. tillförsäkrades av "bolaget" en årlig "pension" under 10 år med 14.700 kr. per år jämte index. Dessutom skulle "bolaget" till W. betala 10.000 kr. såsom vinstandel för 1949, 12.400 kr. för W:s fordringar i bolaget, 15.600 kr. för W:s andel i bolagets anläggningstillgångar och 15.000 kr. för W:s andel i bolagets goodwill (däremot har inte uttryckligen angivits något pris för W:s andel i varulager). I särskild förbindelse samma dag åtog sig H. personligt betalningsansvar för de angivna posterna å tillhopa 200.000 kr. H. fortsatte rörelsen ensam med oförändrad bokföring, d. v. s. H. anknöt till de i handelsbolagets räkenskaper angivna värdena å inventarier, lager och övriga tillgångar. — H. yrkade vid 1950 års taxering avdrag för det sammanlagda pensionsbeloppet 147.000 kr. PN ogillade yrkandet, enär fråga ej vore om pensionering av anställd samt nämnda belopp finge anses utgöra del av köpeskilling för W:s andel i bolaget. KR: ej ändring. RR nedsatte taxeringen med 45.000 kr., enär vad i målet gåve vid handen att vad H. enligt ovannämnda avtal åtagit sig att utgiva till W. vore att betrakta som köpeskilling för dennes andel i bolagets behållna tillgångar, vilken andel i samband med avtalet överförts till en av H. därefter ensam bedriven rörelse, alltså och då handlingarna föranleda till anta-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

gande att av köpeskillingen till den del den må anses hava belöpt på varulager, åtminstone 45.000 kr. icke kommit att belasta H:s rörelse såsom kostnad, samt H. finge anses berättigad att vid taxeringen åtnjuta avdrag för sagda belopp, men han i övrigt icke visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 25/9 1957.)

Anm.: Överlåtelsen ansågs avse W:s andel i "inkråmet" och inte hans andel i bolaget som sådan, jämför Skattenytt 1957 s. 282. "Pensionen" ansågs utgöra del av köpeskilling, jämför Skattenytt 1957 s. 221. Av köpeskillingen har efter jämförelse mellan en i samband med överlåtelseavtalet gjord värdering och H:s i den enskilda firman bokförda värde å lagret, 45.000 kr. ansetts belöpa å detta, varjämte H. ansetts berättigad till motsvarande nedskrivning.

Koncernbidrag och avskrivning å aktier.

Besvär av Aktiebolaget S. angående eftertaxering för år 1951 och inkomsttaxering år 1952. — Bolaget, som var ett trävaruföretag, hade i början av 1940-talet, då den normala exporten på grund av kriget var helt lamslagen, börjat tillverkning av pudding- och såspulver. Tillverkningen hade upptagits för att bereda personalen sysselsättning och för att täcka bolagets hyreskostnader. När reklamkampanjen för de nya pulvren skulle sättas igång, ansågs det lämpligt att verksamheten överflyttades till ett annat bolag än ett trävaruföretag. Så skedde också. Dotterbolaget gick med vinst endast under de två första åren. Därefter hade dess verksamhet gått med förlust. Orsaken härtill hade varit livsmedelskommissionens förbud mot att vid tillverkningen använda bl. a. vete, potatismjöl och stärkelse. Under 1950 fick dotterbolaget ett tillskott av 91.701 kr. och visade då ett underskott av endast 196 kr. Nästa år var förlusten 93.283 kr. Dotterbolaget hade således under ettvart av de båda sista åren förlorat belopp som nära nog motsvarade aktiekapitalet. Det framstod för bolagsledningen självklart att dotterbolaget måste nedlägga sin verksamhet. På grund härav avskrev moderbolaget i bokslutet för 1951 sina 996 aktier i dotterbolaget å nominellt 100 kr. med 99.600 kr. Bolaget erhöll avdrag varken för bidraget eller för avskrivningen av aktierna. (RR:s utslag den 17/9 1957.)

Läkares bilkostnader.

A. Besvär av överläkaren M. angående inkomsttaxering åren 1951—1953. — M., som är överläkare vid Södersjukhuset i Stockholm yrkade avdrag för resor med egen bil med resp. 1.986, 3.354 och 2.054 kr., motsvarande 3/5-delar av totalkostnaderna. Kostnaderna avsåg huvudsakligen resor mellan bostad, åren 1951 och 1952 Norr Mälarstrand, och år 1953 Bromma, och sjukhuset. Avståndet lägst resp. 4,8 och 10 km. Därjämte förekom resor till andra sjukhus m. m. PN medgav avdrag med 500 kr. KR: ej ändring. RR medgav avdrag med 1.000 kr. för åren 1951 och 1952 samt med 1.200 kr. för år 1953. (RR:s utslag den 1/10 1957.)

B. Besvär av chefläkaren B. angående inkomsttaxering år 1950. — B., som var chefläkare och praktiserande läkare vid garnisonssjukhuset i S. yrkade avdrag för kostnader för resor med egen bil med 2.840 kr. De totala bilkostnaderna uppgingo till 3.748 kr. Avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgick till 1,4 km. B. uppgav att han såsom ensam över-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

läkare svarade för sjukhusets drift under hela dygnet, att sjukhuset också hade en förlossningsavdelning med 5 à 600 förlossningar per år och att B. vore nödsakad att vid katastroffall med endast några få minuters varsel komma tillstädes. Bilen hade använts privat endast för kortare resor. TN medgav det yrkade avdraget men TI yrkade hos PN, att avdraget skulle nedsättas till 1.000 kr. För de normalt återkommande resorna till och från arbetet kunde nämligen intet avdrag ifrågakomma och för de s. k. katastroffallen borde 1.000 kr. vara skäligt. KR: ej ändring. RR fann med hänsyn till vad i målet blivit upplyst B. berättigad till avdrag med åtminstone 2.000 kr. (RR:s utslag den 16/10 1957.)

Anm.: Jämför RÅ 1952 not. 1017 (Skattenytt 1953 s. 15 och RÅ 1954 not. 1693).

Facklitteratur.

Besvär av läroverksadjunkten A. angående inkomsttaxering år 1951. — A., som var e. o. adjunkt i modersmålet och även undervisat i historia, yrkade avdrag för åtskillig litteratur, däribland även skönlitterära verk såsom Karlfeldts Dikter, Lagerqvists Barrabas och Martinssons När nässlorna blomma, med tillhopa 294 kr. TN ansåg avdrag för litteratur av rent skönlitterärt slag till ett belopp av 151 kr. icke kunna medges men medgav avdrag för resterande 143 kr. A. framhöll bl. a. att undervisningen i litteraturhistoria enligt läroverksstadgan och gällande anvisningar måste anknytas till modern diktning. Bibliotekens resurser måste anlitas mer ofta kan erforderliga böcker inte utlånas, varjämte anteckningar och understrykningar inte kan göras i lånade böcker. Lärare i historia och litteraturhistoria ha att förmedla idéer till sina elever och sådana måste inhämtas i litteraturen, som alltså måste köpas. A:s inkomster hade tvingat honom att söka billiga utvägar. Mycket hade därför köpts antikvariskt. — PN och KR: ej ändring. RR medgav hela det yrkade avdraget. (RR:s utslag den 25/9 1957.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1954 s. 154 (RÅ 1954 not. 340), Skattenytt 1955 s. 243 (RÅ 1955 not. 895) och s. 305 (RÅ 1955 not. 1436). Se även Skattenytt 1954 s. 241 som gällde en docent. I förevarande fall torde det yrkade avdragsbeloppets storlek ha ansetts måttligt.

Ränta å reverser till barn.

Besvär av konstorschefen B. och hans hustru Beth B. angående inkomsttaxering år 1951. — *Mannen* B. hade enligt två den 27/12 1944 dagtecknade gåvobrev skänkt vissa aktier till två av makarnas minderåriga barn. I gåvobreven hade B. förbehållit sig förvaltningsrätten till aktierna under sin livstid samt förordnat att gåvorna skulle vara undantagna från överförmyndarens tillsyn. Det framgick ej att god man mottagit gåvorna för barnens räkning. Den 4/2 1948 återförvärvade B. aktierna av barnen mot reverser å 30.800 kr. resp. 31.800 kr. Vidare hade *hustrun* i samband med bouppteckning år 1949 efter sin fader, vilken såsom dödsbodelägare efterlämnat bl. a. makarna B:s tre barn, avstått 6.000 kr. till ettvart av dessa tre barn. Det sammanlagda beloppet 18.000 kr. uppbars dock inte av barnen utan av fru B., som lämnade barnen var sin revers å 6.000 kr. med 6 % ränta. — PN vägrade avdrag för räntor å alla ifrågavarande reverser. KR: ej ändring. RR beviljade emellertid avdrag för dessa räntor och yttrade:

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

Enär icke påståtts, att den av mannen B. år 1944 i aktier lämnade gåvan till Ulla och Peter ej blivit fullbordad, måste de av mannen B. först år 1948 lämnade reverserna å 30.800 kr. och 31.100 kr. anses utgivna som likvid för återköp samma år av aktierna. Av hustrun utgivna reverser å sammanlagt 18.000 kr. hava lämnat som likvid för medel, vilka barnen bekommit i arv efter sin morfader. Laga grund har alltså icke visats för att förvägra makarna avdrag från deras inkomst med belopp motsvarande ränta å ovan angivna reverser, 3.714 kr. för mannen och 1.080 kr. för hustrun. (RR:s utslag den 26/9 1957; två ledamöter ville vägra avdrag för ränta å de av mannen B. utfärdade reverserna, enär mannen B. i gåvobreven den 27/12 1944 förbehållit sig förvaltningsrätten till aktierna under sin livstid samt det således måste antagas, att de i breven utfästa gåvorna icke fullbordats, utbytet den 4/2 1948 av breven mot reverserna å 30.800 kr. och 31.100 kr. jämte ränta finge anses hava inneburit, att en till vart och ett av barnen gjord utfästelse om gåva trätt i stället för annan.)

Ränta å gåvorevers till barn.

Besvär av TI angående direktören R:s inkomsttaxering år 1952. — R. hade till ettvart av sina fyra barn skänkt skuldebrev å 15.000 kr. Reverserna hade intecknats. Vid beräkning av sin inkomst av annan fastighet yrkade R. avdrag för ränta å reverserna med 3.600 kr. PN vägrade men KR medgav avdrag för räntan. RR fastställde PN:s beslut och yttrade: oaktat inteckning meddelats i R:s fastighet till säkerhet för fordran enligt de skuldebrev som R. givit sina barn, får betalningen av den i skuldebreven utfästa räntan anses hänförlig till sådan periodisk utbetalning som avses i 20 § och 46 § 2 mom. KL. Vid sådant förhållande och då barnen, såvitt handlingarna utmärka, tillhört R:s hushåll, äger R. icke njuta avdrag för räntebeloppen, och skola dessa ej tagas till beskattning hos barnen. (RR:s utslag den 26/9 1957.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1956 s. 156 (RÅ 1956 ref. 11) ävensom Skattenytt 1957 s. 285. I det sist åsyftade fallet hade räntebetalningen på grund av den intecknade reversen inte benefik karaktär.

Fråga om förtäckt utdelning vid fastighetsförenings försäljning av fastighet till delägare.

A. Besvär av f. d. envoyén U. angående inkomsttaxering år 1952. — U. ägde samtliga andelar i en fastighetsförening, vilken under 1937 köpt en fastighet för 230.000 kr. I samband med likvidation av föreningen köpte U. fastigheten år 1951 för 220.000 kr., motsvarande det då gällande taxeringsvärdet. Taxeringsvärdet höjdes år 1952 till 265.000 kr. TI yrkade hos PN, att enär fastigheten syntes ha försålts för ett pris understigande verkliga värdet med lägst 10.000 kr., U. måtte beskattas för detta belopp såsom förtäckt utdelning. PN biföll yrkandet. KR: ej ändring. RR nedsatte emellertid taxeringarna med 10.000 kr., enär enbart av det förhållandet, att föreningen år 1937 köpt fastigheten för 230.000 kr., icke kunde anses framgå, att U:s förvärv av fastigheten för 220.000 kr., motsvarande det då gällande taxeringsvärdet, skett till underpris, och ej heller annorledes visats, att U. genom förvärvet åtnjutit skattepliktig förmån. (RR:s utslag den 9/10 1957.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11

B. Besvär av civilingenjören O. angående inkomsttaxering år 1952. — O. och hans hustru hade år 1939 förvärvat två av sex andelar i en fastighetsförening, därvid föreningens fastighet värderats till 445.000 kr. Under 1951 såldes fastigheten till O. och två andra delägare för 410.000 kr., motsvarande det då gällande taxeringsvärdet. År 1952 höjdes taxeringsvärdet till 510.000 kr. PN beskattade O. såsom för utdelning för den på honom belöpande delen av skillnaden mellan beloppen 445.000 kr. och 410.000 kr. KR: ej ändring. RR undanröjde beskattningen, enär ifrågavarande fastighet förvärvades av O. — jämte andra delägare för ett pris motsvarande taxeringsvärdet å fastigheten vid överlåtelsetillfället, och i målet icke förebragts tillräcklig grund för att anse köpet innebära att O. tillförts skattepliktig förmån från föreningen. (RR:s utslag den 9/10 1957; två ledamöter ville fastställa, enär av utredningen måste anses framgå, att vid köpet år 1951 fastighetens saluvärde uppgått åtminstone till det av PN antagna beloppet.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1957 s. 251.

Förtäckt utdelning.

Besvär av allmänna ombudet hos MKPN angående Skandinaviska T. AB:s eftertaxering för 1949 och inkomsttaxering år 1950. — Bolaget, som ägdes av verkställande direktören, två systrar till denne samt ytterligare en person, hade under 1947 lämnat utdelning till aktieägarna, därav 29.750 kr. till v. d. samt 28.750 kr. till systrarna, men ingen utdelning under åren 1948 och 1949. I löner och arvoden hade v. d. under åren 1947—1949 fått resp. 36.901 kr., 102.948 kr. och 95.126 kr. Under åren 1948 och 1949, då bolaget inte lämnat någon utdelning, hade v. d. lämnat en var av sina systrar periodiskt understöd med 16.500 kr. — MKPN ansåg att 60.000 kr. av de löner och arvoden som utbetalts under dessa båda år utgjort förtäckt aktieutdelning och vägrade avdrag härför (knappt hälften av de totala löne- och arvodesbeloppen till aktieägarna). KR ansåg förtäckt utdelning icke föreligga. Hos RR yrkades, att belopp motsvarande de periodiska understöden måtte anses såsom förtäckt utdelning. RR biföll yrkandet, enär på grund av vad i målet förekommit den av bolaget såsom löner och arvoden betecknade summan åtminstone till ett belopp av 33.000 kr. måste anses såsom utdelning av bolagets vinstmedel. (RR:s utslag den 9/10 1957.)

Förtäckt utdelning: lagfartsstämpel.

Besvär av lasattsläkaren S. angående inkomsttaxering år 1952. I samband med att S. och h. h. utköpt en fastighet ur en fastighetsförening, som de ägde, påfördes föreningen hela lagfartskostnaden. KR ansåg att makarna S. åtnjutit förtäckt utdelning till belopp motsvarande denna kostnad. RR förklarade att endast hälften av kostnaden utgjort för makarna S. skattepliktig förmån. (RR:s utslag den 9/10 1957.)

Anm.: Se 9 § KF den 19/11 1914 ang. stämpelavgiften samt likartat rättsfall i Skattenytt 1957 s. 285.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-05-21 21:48:11